

عنوان مقاله:

افزایش پایداری ساختمان با استفاد از مواد و مصالح تجدید پذیر

محل انتشار:

دومین همایش ملی اقلیم، ساختمان و بهینه سازی مصرف انرژی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

حسین محسنی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد بهبهان، گروه معماری، بهبهان، ایران

خلاصه مقاله:

در حدود 30% انرژی در ساختمان ها مصرف می شود که این به نوبه خود منجر به بحران های زیست محیطی شده است. بنابراین ضرورت ایجاد و توسعه هر چه بیشتر مقوله پایداری در حوزه معماری و شهرسازی بخوبی قابل مشاهده است. توسعه پایدار به عنوان شرط ضروری بقای تمدن محسوب می شود. اقدامات صورت گرفته در زمینه پایداری ساختمانها دارای تأثیر بسیار زیادی بر روی محیط زیست و انسان می باشد. در دهه های اخیر تلاشهایی در جهت کاهش مصرف انرژی در ساختمانها صورت گرفته است و در این راستا شیوه های مختلفی بکار گرفته شده است و تلاش شده ضمن دستیابی به ساختمانهای با مصرف انرژی نزدیک به صفر و استفاده از انرژیهای تجدیدپذیر، از مصالحی استفاده شود که کمترین آسیب را به محیط زیست رسانده و تجدید پذیر بوده و همچنین انرژی مجسم آنها کم باشد. در این مقاله ضمن بررسی نقش مواد و مصالح در کارکردهای پایداری معماری بومی ایران یکی از شیوه های نوین افزایش پایداری و تکنولوژی هایی که از مواد و انرژی های تجدید پذیر استفاده می کند، مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار می گیرد. این تکنیک که طی سالیان اخیر مورد توجه قرار گرفته، متکی بر استفاده از پوشش گل می باشد که دارای شباهتهای بسیاری با شیوه های استفاد شده در معماری بومی ایران می باشد. در این راستا ضمن بررسی این تکنیک به مقایسه آن با مصالح و شیوه های متعارف پرداخته می شود و میزان تطابق آن با الگوها معیارهای پایداری مورد ارزیابی و تجزیه و تحلیل قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

انرژی تجدید پذیر- انرژی مجسم- معماری پایدار- مصالح

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/215970>

